

REVISTA ORĂȘTEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancante
nu se primește.
Abonamentele să plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva“ în Orăştie.

INSERTIUNILE:

Un sir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară 4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament că și pentru inserțiuni, sunt să se trimit la adresa: „Minerva“ institut tipografic
în Orăştie (Szászváros).

Flămânzii...

Sibiu, Aug. 1897.

Sunt Român din comitatul Hunedoarei. Eram, pe vremuri, nu aşa de mult, candidat de notar în alduiul nostru de comitat, unde suntem mai tot Români limpezi în el, și alergam și eu pe la cele cancelarie de solgăbirae, de vișpani, cu rugămintă să-mi dea un post de notar, că-l merit având cunicație eminentă și praxă de ani de zile, și tot ce cere legea! Dar' eram om sărac și nu mă prea puteam duce «de-acasă» la domni, ear' aşa eram primit foarte «rece», foarte cu «neîncredere», și neluat în seamă, pentru că totdeauna era altul, căte-o lindină de viață arpadină, care trebuia ea întâi «mulțumită», ori care putea să meargă pe la domni «de-acasă»...

Si aşa eu intr'un comitat aproape curat românesc trebuia să-mi sug degetele de pe-o zi pe alta, fără nădejde că să ajung la pâne nici după mulți ani încă!

Aflasem însă dela un binevoitor din comitatul Sibiului, că aici, în comitatul Sibiului, tinerii români cu pregătire de notari, nu numai că nu pătesc și aşteaptă ca mine, dar' nici nu află destui, căci ar putea primi posturi! Nu-mi venea să cred, dar' am venit, am văzut și am crezut!

Eu nu înțelegeam, pentru că știam că nici comitatul Sibiului nu-i doar cărmuit de mâni românești, ci precum acolo la noi de mâni străine ungurești, la Sibiu de mâni străine pentru noi, săsești. Si gândeam că aşa fiind, Sașii o să-si căpătuiască pe ai lor aici, ca Ungurii pe ungurași pe la noi.

Dar' ce deosebire între om și om, între popor și popor!

Pe când la noi în comitatul Hunedoarei, la orice post de notar, fie cercul cât de curat românesc, aleargă ca muștele flămânde «competenții» unguri

droaie, — pe atunci aici e cu totul altfel:

Aici de unguri nu e vorbă, ear' Sașii și Români fac, în chip firesc și drept, aşa, că la cercul românesc nu competează nici-o dată nici un Sas, și la cele săsești nici odată nici un Român!

Nici unul nu dorește să tulbere liște neamului celuilalt prin prezența sa în mijlocul lui. S-ar simți rău fiecare, i-sar părea străin, netignit.

Foamea și lacomia care la noi în comitatul Hunedoarei și doar aproape în toate celealte comitate ardelenă încă, aici nu sunt singurele îndemnuri și dorințe de a dobândi posturile popului vecin!

In varmeghia Hunedoarei însă, în zadar vorbești ori pilduști aceste lucruri: bați toaca la urechea... flămândului, care n'are vreme să se ridice cu mintea și la astfel de socotințe mai înalte, mai nobile! El cu iubitul și mult prețuitul seu pântece flămând să aibă numai ce mâncă, apoi mai încolo dă'o'n foc dreptate, nobleță și toate. P.

Semnele vremii!

«Patriotii» ear' au cuvânt să facă gură acră.

„Narodny Listi“ foaie fruntașă cehă din Praga, publică știrea, că un domn de rang înalt, care e și sfetnic al Maiestății Sale Impăratului, fiind primit în audiенță de Maiestatea Sa, acum de curând, și venind vorba despre stările din Bohemia, unde Cehii cer cu drept cuvânt ca limba lor cehă să fie pusă pe aceeași treaptă cu cea nemțească, ear' Nemții să împotrivesc, — Maiestatea Sa între altele a zis:

Între marginile unui anumit timp, ofițerul armatei este îndatorat să învețe limba regimentului seu, spre pildă este dator să-si însușească limba română.

Întocmai aşa să poate cere dela ofițierul (službašul) german din Bohemia, ca, în folosul său propriu, să învețe limba cehă!..

A auzi astfel de prea înalte declarații dela însuși Maiestatea Sa, și mai știind că și ministrii din jurul seu sunt călăuziți tot de astfel de idei, este pentru asuprisele neamuri negermane dincolo, negreșit foarte încuragiatori.

Dar' încuragiator trebuie să fie asta și pentru noi nemaghiarii din țările coroanei ungare, căci cel-țe azi astfel vorbește sfetnicilor sei germani, tot astfel va vorbi ca mâne și sfetnicilor sei maghiari, numai se sosească și aici plinirea vremii, cum în jumătatea de dincolo a Imperiului săsesc este!

Foile ungurești să și facă a-i da puțină însemnatate știrei, că o publică cu litere mici în locuri puțin bătătoare la ochi, de fapt că un ghimp intră în inima lor decât-ori cetesc și aud și cerce să se apropie, să-si dea oarecum și ei mâna la olaltă. In scop de a pune temeu la acest lucru să dus Tătucu tuturor Rușilor anul trecut la Paris! Dar', interesant, par că pe cei din mijloc i-au luat reacriile văzând că uriașul dela Miazá-Noapte să apropie de vecinul din Apus, aprig și el, și nainte de-a veni rândul ca capul statului Francez să întoarcă vizita Rusului, și vedem pe cei din mijloc, aruncându-se ei întâi în brațele uriașului, cercetându-l la el acasă și căutând a-i căstiga prietenia, ce și cum ar vrea să-l îmbrățișeze și roage să nu se dea tare la dragoste cu Francezii... Așa pe neașteptate văzurăm vizita M. Sale Impăratului Germaniei la Petersburg, nainte de venirea Francezului, și fiecare slăvind pe Țarul de nici că s'ar putea mai altfel. Mai ales Impăratul Germaniei i-a făcut Țarului și țărui sale complimente non plus ultra!..

„Întocmai aşa să poate cere dela službašul ungur din Ardeal, Bánat și Ungaria pe unde locuiesc Români, ca în folosul lor propriu să învețe limba română!..

Vizita la Petersburg

a președintelui Republicii franceze.

In săptămâna asta Capul statului francez, președintele republicei, a plecat și sosit la Petersburg, pentru a reîntoarce Țarului rusesc vizita pe care acesta a făcut-o toamna trecută la Paris.

Scopul vizitei e, fără îndoială, în cea din urmă să cerceteze, politic. Sta-

Dar' ce e și mai minunat, e Vulcanul „Mauna Loa“, neadormit vulcan, vecin în lucrare, ale cărui uriașe răsuflare aruncând nori de fum și foc, fac în fiecare zi să trezească pământul acesta ales! Si pulsăile, tremurările astea, par așa de plăcute, în căt femeile din Havai nici nu-si pot închipu un loc, care să nu fie zilnic sguđuit de cutremur...

Capitala insulelor, Honolulu, e zidită în insula Oahu. Întreaga capitală e acoperită, ascunsă de tușiuri de portocali și banani, care acoperă fiecare casă.

Casele singuraticilor sunt modele de stil și de gust, dar' mai ales palatul regelui, camera deputaților și banca, sunt de toată mândreță!

Afără de biserici protestante, catolice și păgâne, Honolulu are o biserică strălucită și muzică regală, care e renomată în toată America-de-Nord pentru măestria sa!

Dar' n'a voit să vede, D-zeu, să fie nimic desăvârșit pe pământ! Dacă aceste ostroave, frumoase ca fărmecatele „ostroave cu flori“ din povești, ar fi locuite și de oameni desăvârșiți precum ele desăvârșite sunt, ar fi minunea lumii. Așa însă numai ele în de ele sunt o minune, minune însă pe care locuitorii sei o păngăresc, nestând ei în asemănarea cuvenită cu frumosul pământ ce le-a dat D-zeu.

tele mari din mijlocul Europei, în frunte cu Germania, împinse unele spre altele de interese anumite, d. e. Germania cu Italia prin ura comună față de Francezi, Austria prin teama de vecini, mai ales de Rusia, — au format o alianță, o împreunare, ca să se ajută unele pe altele și la vreme de lipsă să se apere chiar. Așa să vedea Germania cu Austro-Ungaria și Italia la olaltă în «alianță întrețină».

Francia stătea apoi în apus singură și în două coaste cu doi dușmani (Germanii și Italianii), ear' Rusia tot aşa singură la Miazá-Noapte și fiecare din ele având pic, cum am zice, pe vecinii din mijloc, cari se puneră umăr în umăr răzimându-se de olaltă. Așa apoi e numai firesc că, băgând dela o vreme de seamă, că stările lor și și aplicările lor, pornirile lor, samănă foarte mult unele cu altele, să cerce să se apropie, să-si dea oarecum și ei mâna la olaltă. In scop de a pune temeu la acest lucru să dus Tătucu tuturor Rușilor anul trecut la Paris! Dar', interesant, par că pe cei din mijloc i-au luat reacriile văzând că uriașul dela Miazá-Noapte să apropie de vecinul din Apus, aprig și el, și nainte de-a veni rândul ca capul statului Francez să întoarcă vizita Rusului, și vedem pe cei din mijloc, aruncându-se ei întâi în brațele uriașului, cercetându-l la el acasă și căutând a-i căstiga prietenia, ce și cum ar vrea să-l îmbrățișeze și roage să nu se dea tare la dragoste cu Francezii... Așa pe neașteptate văzurăm vizita M. Sale Impăratului Germaniei la Petersburg, nainte de venirea Francezului, și fiecare slăvind pe Țarul de nici că s'ar putea mai altfel. Mai ales Impăratul Germaniei i-a făcut Țarului și țărui sale complimente non plus ultra!..

Acum vin totuși Francezii la rând și încheie oarecum și următorul vizită. Fost'au primiți toti cu mare pompă, și

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTEI“

Călugărul.

Călugărul din vechiul schit
O zi la el m'a găzduit,
Si de-ale lumiei mi-a vorbit...
Ear' când să plec, l'am întrebăt:
»Ce soarte rea te-a îndrumat
»Să căți un loc printre sihastri?«
El mi-a răspuns: „Doi ochi albastri!“

Călugărul din vechiul schit
De-un dor ascuns a 'nebunit.
Atunci tovarășii lui buni
Intr'un ospiciu l'au lăsat.
L'am revăzut, l'am întrebăt:
»Ce te-a adus printre nebuni?
»Eu te știam printre sihastri«
El mi-a răspuns: „Doi ochi albastri!“

Traian Demetrescu.

Un mic raiu pământesc.

Da, aşa ne spune o scriitoare italiană, Julia Maria, că să află pe globul pământesc câteva puncte, niște ostrovuri (insule) mici, în depărtatul Răsărit, perduite în mijlocul

uriașei mări dintre Iaponia și Statele-Unite americane, în »Oceanul — pacific«.

Puternice state vecine Iaponiei (cu 40 de milioane locuitori), și Statele-Unite, și mai mari, se ceartă tocmai, cu multă îndărjire pentru insulele numite „Havai“, și lumea mare, necunoscuțoare mai deaproape a lucrului, să miră mult, cum două state așa de mari pot să ajungă până la amenințări pentru căteva ostrovuri măruntene, microscopice am putea zice, perduite în mijlocul oceanului.

Numita scriitoare italiană, arată cuvintele care ar fi putut împinge nu numai pe americani și japonezi să se certe, ci chiar și pe alții, dacă acești alții ar fi avut cunoștință despre frumusețea acestor insule!

Arhipelagul Havaic îl alcătuiesc 12 ostrovuri mici, din care numai opt sunt locuite.

Clima dulce însă și mai ales vegetația (arborii și ierburile) a întrecut tot ce-și poate închipui mintea omenească! Neasemănata frumuseță a răușilor și a munților pitorești, au făcut să i-se dea acestei țărișoare cu drept numele de „Mărgăritarul-Pacificului“.

Păsările au aici colori așa de frumoase și felurite, încât să crede că sunt amestecări strălucitoare de safiri, rubini și topaze, care sboară printre ramurile pomilor vecinilor verzii...

Dar' ce e și mai minunat, e Vulcanul „Mauna Loa“, neadormit vulcan, vecin în lucrare, ale cărui uriașe răsuflare aruncând nori de fum și foc, fac în fiecare zi să trezească pământul acesta ales! Si pulsăile, tremurările astea, par așa de plăcute, în căt femeile din Havai nici nu-si pot închipua un loc, care să nu fie zilnic sguđuit de cutremur...

Capitala insulelor, Honolulu, e zidită în insula Oahu. Întreaga capitală e acoperită, ascunsă de tușiuri de portocali și banani, care acoperă fiecare casă.

Casele singuraticilor sunt modele de stil și de gust, dar' mai ales palatul regelui, camera deputaților și banca, sunt de toată mândreță!

Afără de biserici protestante, catolice și păgâne, Honolulu are o biserică strălucită și muzică regală, care e renomată în toată America-de-Nord pentru măestria sa!

Dar' n'a voit să vede, D-zeu, să fie nimic desăvârșit pe pământ! Dacă aceste ostroave, frumoase ca fărmecatele „ostroave cu flori“ din povești, ar fi locuite și de oameni desăvârșiți precum ele desăvârșite sunt, ar fi minunea lumii. Așa însă numai ele în de ele sunt o minune, minune însă pe care locuitorii sei o păngăresc, nestând ei în asemănarea cuvenită cu frumosul pământ ce le-a dat D-zeu.

Acest raiu, această țară a fost menită să dea un popor de lenesi, stricăți. Bărbații și femeile acolo născute, zise »canace«, sunt niște bețive de rând, ear' când nu beau să se țimbete, stau impletind cununi, fumând sau jucând cărti.

Locuitorii băstinași ai acestei atât de frumoase insule sunt altfel foarte puțini numeroși.

»Canace« (femeile de neam de-acolo), sunt de o sensualitate extremă foarte slabite, să că mai toți urmașii femeilor măritate cu indigeni, poartă trăsăturile europenilor cari au venit să vadă insulele..

Bărbații canaci sunt bețivi, lași și mininoși în toată puterea cuvântului, cu toate că legendele, poesiile lor sunt pline de fapte eroice.

Fetele lor să mărită foarte de timpuriu, aşa că la 20—25 de ani sunt urite, sunt babei!

Le place însă foarte mult musica, și anume ori și ce musică, numai să fie bine executată. Ear' în privința cântecelor și mai ales a glasului, canaci sunt neîntrecuți!

Jocul național al acestui popor este un fel de „danse du ventre.“

Acest joc e atât de imoral, obscen, în căt misiunarii s'au văzut nevoiți să opreasă de a mai fi jucat în public.

M. S. Impăratul nostru și al Germaniei, dar, drept spus, primirea ce să face Președintelui republicei franceze, le întrece pe toate în strălucire, în însuflețire, în alaiuri!

Câteva aménunte ce vom lăsa să urmeze, (că pe toate nu le putem cuprinde), vor arăta și ele numai, din destul astă și vor da cetitorilor o idee despre ce s'a făcut acolo.

Cu data de 23 Aug. să telegrafa din Petersburg, ca părere domnitoare în cercurile rusești:

Mâne sosește aici Faure, președintele republicei franceze. Francezii vor fi sigur mulți de acea primire, de care se va împărtăși președintele republicei lor.

Statul, societatea și biserică, fac tot ce se poate ca sărbările să reușească cât mai strălucit și oaspeții să se simtă cât se poate de bine!

Uriașa piață dinaintea bisericii stântului Isac, o împodobesc cu atâtă strălucire și o vor lumina, cum numai la cea mai mare sărbătoare a Rușilor se obișnuiește, la sfintele Paști!

Ospitalii Ruși nu îngrijesc numai de Președinte, ci vor încărca cu daruri și podoabe și pe cei din jurul lui, ba nici de oficerii și matrozi corăbiilor franceze nu-și vor uita!

Din pricina uriașelor lucrări, de primire prețul muncitorilor și urcat teribil. Împodobitorii trăesc zile de aur în Petersburg! Pe zi se cumpără 18—20.000 de steaguri, în preț de 70—80.000 de ruble! Lampele colorate trec cu mii! Pădurile vecine se jăfuesc fără îndurare de ramurile lor verzi, pentru a fi aduse în oraș spre împodobirea lui!

Orașul va dărui niște admirabile cupe ciselete dlui Hanotaux, ministrul francez de externe, care însoțește pe președintele, precum și generalul de Boisdeffre și admiralul Gervais.

Fiecare vapor francez va primi o garafă mare cu păhare.

Comandanții corăbiilor vor primi niște vase de argint; fiecare oficer păhare mici, iar mateloților li-se vor împărtăși turte, țigări etc. etc.

Pentru a avea o aducere amintă pentru totdeauna despre visita președintelui Felix Faure în Rusia, consiliul comunal din Petersburg a hotărât a deschide în Petersburg o stradă cu numele „Faure” și „piața Parisului”.

Pentru marinarii escadrei franceze sosesc din toate unghurile Rusiei daruri: pachete de ceaiu, tabac, dulceuri și haine, cu cari

fabricanții ruși voesc să cinstească pe oaspeții din Franța.

Un croitor rus a mers în însuflețirea lui să depare, că a rugat pe președintele să-l lase să-i iee măsură, că vrea să-i facă un frânc fain de suvenire!

Etc. etc.

Se face într'adevăr tot ce-i cu puțință ca pretinia între cele două mari puteri, să se întărească tot mai mult, ca mână în mână să tragă mult în cumpănă vorba ce o vor zice în politica europeană!

Adunarea generală a Despărțământului VIII. (Dobra).

Duminică în 10/22 August c. s'a ținut în Dobra adunarea Despărțământului VIII. a Asociației transilvane. Dl president F. Hosszu dimpreună cu comitetul despărțământului au sosit Duminică dimineață, și astănd la serviciul divin servit de dl adm. A. Păcurariu, a deschis ședința la 11 ore a. m., care s'a ținut în biserică.

Amintesc frumoasa vorbire de deschidere a dlui president, prin care arată și explică răul ce-l poate avea un popor în lipsa de cultură și literatură, și a convins pe fiecine despre foloasele culturii și a literaturii, cari sunt cerințe nedispensabile la un popor ce vosește să trăească.

Dl adm. al Dobrei A. S. Păcurariu salută comitetul și publicul, care a primit invitația de a ține adunarea în Dobra și-l asigură de tot sprințul posibil, din partea poporului acestui cerc.

După cetarea raportelor comitetului și cassarului să aleg comisiunile pentru censurarea lor și să efectueze înscrierile membrilor noi. Dela membrii noi cu cei înscriși până aci de dl cassar: Dr. A. Hosszu s'a încassat 181 fl. 50 cr.

Disertaționi au intrat, însă prea târziu, dela dl Ioan Muntean, dar nerăspunzând d-sa la întrebarea, ca să se cetească și în lipsa d-sale, nu s'a cetit.

S'a pus două premii pentru viitor: unul de un galbin de dl Oltean, pentru țărancu, ce să se va judeca că a cultivat mai bine grădina de legumi; — al doilea de 5 fl. dela dl president F. Hosszu, pentru țărancu, care va face cea mai bună pâne.

La invitarea sosită s'a hotărât, ca adunarea generală a despărțământului să se țină în Certejul-de-sus în anul viitor fiind aici în acest an și sfîntirea nouei biserici.

Dl president cu obișnuitele-i vorbe frumoase închide ședința, și invită publicul și țărâimea la mica expoziție de țesături și lucruri de mână ale femeii române arangiate cu ocazia aceasta.

Această expoziție a fost ca o cunună de flori preste întreaga festivitate. Lucruri frumoase s-au putut vedea și care de care mai fermecătoare. Mai mulți țărani încă au fost la această expoziție a cărei obiecte au fost

să facă el împotriva stăpânului seu; dar după ce se gândi puțin, își zise că «cu ce drept ia Calipul cu sila lucrurile oamenilor!» Si își puse în gând să facă toate putincioasele, ca să despăgubească pe biata femeie după dreptatea ce i-se cuvenea.

Într-o zi, pe când Hacam își petrecea într-un chiosc chiar în palatul cu pricina, încunjurat fiind de toată nobilimea curții lui, văzu că întră cadiul călare pe un măgar și cu un sac în mână.

Hacam, uitat de această vizită ciudată, întrebă pe cadiu ce vrea.

«Ce să vreau, măria-ta?» răspunse cadiul; am venit, să te rog și eu ceva în viață mea. Să te rog să-mi dai vă se umplu sacul ăsta, cu pămînt, de sub picioarele măriei tale. Mi trebuie pentru leac.

Hacam îi dăte voie, și cadiul umplu sacul, apoi zise earashi: Măria-ta, arătări bunătatea până însîrșit; ajută-mi să ridic sacul pe spina măgarului, căci aşa cere leacul.

Hacam fiind de altfel om de ducă și plăcîndu-i caraghioslicurile, se hotărî să-i ajute, dar abia mișcă sacul și îl lăsa jos, rîzînd și zicînd: Nu pot să ridic.

«Stăpâne al credincioșilor, zise atunci cadiul, sacul ăsta care îi pare așa de greu, abia o mică părticică din pamîntul pe care l-ai răpit femeii sărace. Dacă n'ai putut să ridici acest sac, cum ai să duci în spinare tot pămîntul răpit, când te vei îmfătișa înaintea judecătorului din cer?

Hacam, mișcat până la suflet de judecata cadiului și intinse mâna ca unui bun prieten, și mulțumi, și ceru ietare pentru greșeala săcută, și înapoi îndată femeii, nu numai locul dar și întregul palat cu toate bogățiile dintr'insul.

(F. p. t.)

C. Frangopolu.

expuse numai din protopopiatele Dobrei și Iliei. Au fost aproape la o sută de exponente în proporție cu un considerabil număr de obiecte. Două sale mari ale școalei din loc erau pline.

Reuniunea femeilor române a comitatului nostru a depus la dna Maria Păcurariu, protopopeasă în Ilia 20 fl. ca să-l împărtășească în lucruri de mână. Acești bani mai amplifică prin contribuții benevoli s-au împărtășit în urma juriului presidat de d-na Maria Păcurariu, la acele terenuri care au avut expuse lucruri mai frumoase, și s-au judecat că sunt mai serăse. Cu împărtășiri de astfel de premii, doar vom putea alunga dela sătenii nostri frica, că dacă vor expune lucruri de acestea vor plăti dare, că din contră vor primi laudă. Aceste unelțuri încă sunt violențile răvoitoilor neamului nostru, însă Române nu le credem.

La banchet încă au participat foarte mulți și nici obișnuitele toasturi n'au lipsit, cari de cări mai cu bună învețătură.

Trebue să laud reușita bună a concertului împreunat cu teatrul de seara, sub conducerea dlui înv. T. Roșu. Un public numeros, între care și străini de alte naționalități au umplut cu desăruire pavilionul destul de spațios al dlui Oprean. Corurile mixte au reușit bine, unele au fost repetate. Piesa teatrală „Sărăcie lucie” a fost bine predată, și persoanele toate și-au fost studiat pe deplin rolurile. În pauză 7 voinici meseriași în haine naționale au jucat „Călușerul” și „Bătuta” foarte cu tact, și au stîrnit mare placere în publicul privat. Veselia s'a continuat mai departe până ce zorile de zi ne-au alungat acasă dela această frumoasă petrecere.

Dorim căt de multe astfel de conveniri în părțile noastre.

Delean.

Ce face hărnicia!

„Multe pot puțini buni la olală!”...

De vorba asta trebuie să ne aducem aminte de căte-ori e vorbă despre harnica „Reuniune română de agricultură din comitatul Sibiului”.

Reuniunea aceasta condusă de bărbați zelosi, și cari nu numai laude vor să-l atragă, ci roade să arate pe urma lucrării lor, — face an de an lucruri așa de frumoase și folosite de poporul român, că ar putea slugi de oglindă Românilor din toate părțile, și toți să încearcă a face ceea-ce ea face.

Afară de tovarășii agricole, însoțitori ne-prețuit folosite, de cari a întemeiat prin multe sate românești în comitat, cu greutăți la început, dar mai târziu tot mai ușor, — ea s'a apucat acum de un lucru mult mai greu și mai mare: să întemeieze prin sate asemănit „Insoțitori rurare sistem Raiffeisen”, niște bănci mici sătești de foarte măre bine, care fac ca oamenii din sat să se poată ajuta ei în de ei cu împrumuturi bănești, și pe lângă aceea bancă mai lucrează și la îmbunătățirea moravurilor în comună, căci nu dă bani și nu primește în tovarăsie decât soți cu purtare bună, cinstită, nepărată.

Prin țeri și la popoare mai înaintate ca la noi, sunt pline satele de astfel de bănci mici sătenesti, cari fac cu puțință ca avutul oamenilor din comună să se înverțească tot numai între ei, și între ei să rămână.

La noi astăzi sunt nouătăți ca în povestile Sașii însă, puțini căji sănă, și-au întemeiat deja în 60 de comune astfel de însoțitori, înțelegend ei mai de timpuriu însemnatălor și văzând folositele roade ce le aduc în sa ele din Germania unde s'au ivit ele mai întâi și sporit.

„Reuniunea rom. de agricultură” dela Sibiul a început și ea de doi ani să încearcă astăzi printre Români. Si nu să poate spune că n'a aflat pămînt roditor sămînătă sămînătă de ea! Vorbindu-le oamenilor la adunările ce le ține prin sate, îndemnul a prins, și azi are deja întemeiată și astfel de „Insoțitori Raiffeisen” în 4 comune românești din județul Sibiului, în Roșia-Săsească, în Apoldulmic, în Mohu și în Aciliu.

In acest din urmă loc e abia o săptămână decând să a întemeiat. In primăvara a ținut acolo adunare generală, a vorbit oamenilor și i-a lăsat să se gândească asupra celor auze. Acum ei au rugat comitetul „Reuniunii” să iasă în față locului să-i povătuiască că vreau să facă și ei.

Si au făcut-o.

Multă cinste să cuvine pentru aceste frumoase îsprăvuri în folosul poporului dlor Dem. Comșa, președintele Reuniunii și dlui Victor Tordășian, secretarul ei, și comitetul peste tot.

Instructiune

pentru

împedecarea prăsirii de muște columbace.

Ministrul reg. ung. de agricultură a trimis instrucțiunea de mai jos către toate comitatele, ca să fie făcută cunoscută în cercuri că mai largi. S'a dovedit anume, că muștele columbace (zise și „muștele”, care vin uneori primăvara, alteori vara în rojuri mari peste ținuturi întregi și potop vitele), nu vin nici din cutare „văgăună din termurul Murășului”, nici din te miri ce peștere fără fund în care să prăsesc, — precum crede poporul nostru, ci să prăsesc ele de ele în mari cete pe hotarele noastre. Iși lasă anume milioane lor de ouă pe sămânăturile tinere de toamnă, pe cari stau până în primăvară când apoi să prăsesc, cresc și o iau în rojuri să jefuiască tinuturi întregi. Pentru împedecarea acestei prăsiri, ministrul dă următoarea instrucțiune și îndrumare:

De vreme ce muștele columbace, (zise și „de Hessen”) au făcut și fac însănmânată păube în multe părți ale țării, pe lângă susținerea în toată întregimea ei a ordinării mele dată în această privință, — mai dau următoarele îndrumări, întemeiate pe probe și pățări încercate în Statele Unite din America. Si anume:

Pe hotarele acelor comune ori orase, unde muștele columbace s'au asezat în măsură mai mare în anul trecut ori în anul de față, trebuie să se facă întreburiare de așa numitele sămânături îngelătoare!

„Sămânături îngelătoare” stau într’acea, că în fiecare tablă de pămînt (unde e comasat, acolo poate fi vorbă de „table”), să samână îndată după seceră în cele din urmă zile alui August ori în cele dintâi alui Septembrie, câteva braze de grâu de toamnă sau orz, spre care scop să poate folosi și cea mai rea sămânăt ce avem.

Sămânăturile astăzi vor răsărî, și au menirea, ca muștele columbace să-l pună pe ele prăsila (ouăle).

Când apoi mai târziu, mai în toamnă, vine vremea adevăratei sămânări de toamnă,

Dreptatea cadiului.

Odinioară, o femeie săracă din Zehra avea și ea un loc viran, alături de grădina calipului (rang înalt turcesc) Hacam.

Calipul ar fi dorit să-i clădească un palat pe locul săracei și-i propuse să-i-vândă. Femeea însă nu voia cu nici un chip să-i înstrâneze singurul bun cei mai remăsese dela părinți. Atunci vizirul lui Hacam, ca să facă plăcerea mai marelui său, detine poruncă să se zidească palatul pe locul femeii, împotriva voinței ei.

In scurt timp, palatul se zidă. Biata femeie, desnădăjuită, se duse să se plângă la cadiul (judecător), și-l rugă să o învețe ce să facă. Cadiul detine la început din umeri, ce putea

acesta de un conținut descuragător, noi am abatut cu totul dela planul, de a ne duce.

Că din ce motive și din a cui autorisație-a scris numitul domn corespondența din chesie, ne este necunoscut.

Cuvintele mele, adresate d-lui părinte Drăgan, le-am zis privitor la bătîeni, a căror reprezentant l-am crezut Lazar Tritean.

sau cel mult în ajunul iernei, arăm de nou local cu aceste sămânături, grijind bine ca verdeața asta să ajungă cu totul tot sub pămînt, ca astfel în primăvara muștele să nu se mai poată prăsi de aci, ci să peară sub pămînt.

Poftesc drept aceea publicul, pe economi, ca decumva muștele columbace să au ivit și au bântuit în măsură mare pricinind mari pagube, pentru împedecarea primejdiei și pentru sfîrșirea răului, să iee măsuri în asemnare cu mărimea acelui!

(Solgăbiralele sunt însărcinate cu publicarea acestor îndrumări și supraveghierea ca ele să se și îndeplinească unde e lipsă, facând apoi raport ministrului).

NOUTĂȚI

Statutele „Asociației transilvane” cu titlu schimbător, lăsându-se afară din ea cuvântul „transilvană”, au fost în acest chip de nou întărite de guvern. Titula îi va fi dar pe viitor: „Asociație pentru literatura română și cultura poporului român”.

Chirotezire. In 22 August n. a. fost chirotezit întru protopresbiter în biserică din Sibiu-Cetate P. O. dn Vasile Domșa, protopop al Orăștiei, car' în ziua precedentă Simion Popoviciu, preot militar în pensiune, întru protopop.

Păzii poporul de cămătari! O vorbă poporala spune, că o nenorocire nici odată nu vine singură. Și e adevărat. Am dorin să se adverească și fată de iubilul nostru popor în estan. Fiind anul de față foarte slab pentru economi, deci o nenorocire pentru el, să-l ferim să nu cadă în o nouă nenorocire ce să ţine legată, ca umbra, de cea dintă: *nenorocirea de-a fi stors de cămătari fără inimă!* Să povăşim pe cei în strîmtoare să nu se îndatorize pe la Jidovii de prin comune ori din orașe, pentru bucate ori beuturi ori bani împrumut, că acești oameni ai argintilor vor folosi strîmtoarea poporului spre a-l curat jăsu, luându-i camete uriașe, ori zălogindu-i roada anului viitor pentru puțin lucru cei'd acum. Astă-i atât de adevărat și întru atât de temut, că însuși ministrul a dat zilele astea o poruncă ofișilor să vegheze să nu se sugă poporul de cămătari fără inimă în vremea asta. Să se ajutre mai bine cu creștini de-a noi ori cu băncile noastre românești, care vor avea milă de ei și nu-i vor săli prea tare fiind în lipsă.

Comitetul parochial gr.-cat. al Orăștiei s'a ales și constituit Duminecă în 22 August sub președinția M. O. D. Iuliu Rațiu. Președinte: dl Iuliu Rațiu, protopop. Notar: dl Aurel Mureșan, proto-notar magistratul. Curator I.: dl Micolae Vlad, apotecar; curator II.: Nicolae Bocoșiu; curator III.: Ioan Mihai Menabri ordinari: Dnii: Simion Corvin sen., Dr. Stefan Erdélyi, Dr. Remus Dobo, Petru Belei, Ioan Pop, Ioan Ciuciu și Iosif Budou. Membri supleni: Petru P. Barițiu, Iosif Mihu, Simion Corvin jun., Ilie Popa și George Drăgiciu.

Medic cercual. In 21 August n. a. c. s'a ales prin aclamațiune dl Dr. Romulus Dobo de medic al cercului Orăștie cu sediul în Orăștie.

Adunarea despărțimenterului X. a „Asociației transilvane” ținută la 10/22 August în Brad a decurs în ordine, conform programului publicat în Nr. 33 al „R. Or.” Despărțimenterul acesta, e singurul semn despre interesarea zarandilor de literatura română și cultura poporului român. Si totuși de abia numeri 2 membri pe viață, 34 ordinari și 28 ajutători. In genere interesul ar trebui să fie mai mare față de el. Adunarea prezentă a fost slab cercetată atât de inteligență, cât și popor. Membrul Dr. P. Oprisa a disertat despre „Legătura dintre familie și școală”, stăruind în deosebi asupra măsurilor distictive, menite să întări corporul băieților (elevilor) și a-l face spiritului organ corăspunzător. S'a accentuat necesitatea aerului curat în casă și școală, nutrirea bună, îmbrăcămintea corăspunzătoare, curățenia, desvoltarea celor 5 sensuri — părțile sufletului și opțile corporului. Venitul material a fost 134 fl. Public din giur prea puțin. Numai Băița și Crișitorul a dat și de astădată semn de viață. Asociație cu despărțimenterile ei ne este un loc prețios de intruire, — trebuie deci să cercetăm adunările ei!

Dar bisericii din Băița. D-șoara Lucreția Stanca fica mult meritatului parochian și fost epitrop a bisericii noastre din Băița Avram Stanca, a donat pe seama bisericii o măsuri pe prestol foarte frumoasă cusută cu mătăsa și care a costat 25 fl., afară de lucruri

care l'a făcut cu mâna proprie. Ne bucurăm văzând că și fica Dului Stanca are la inimă înfrumusețarea bisericii noastre, întocmai ca și tatăl ei, care a lucrat mult pentru biserica în timpul căt a fost epitrop; requirând bisericii frumoasa avere bănească, din contribuiri benevoile dela băiesi; dând odată comitetului parochial frumoasa sumă de 1500 fl., caru fost depuși spre fructificare. Multămind D-șoarei Lucreția Stanca căt și dulu Avram Stanca pentru acest dar, le dorim fericire. In numele comitetului parochial: George Drăgan, paroch Lazar Perian, epitrop.

Concert arangiază inteligenta rom. din Seliște, Duminecă în 17/29 August a. c. în sala școalei din loc. Începutul la 7 ore seara. Venitul curat să va alătura fondului menit pentru ajutorarea studentilor săraci. După concert urmează joc. Programa: 1. «Sum soldat român», cor bărbătesc de G. Dima. 2. «Mândrulj de demult», cor mixt de G. Dima. 3. «Vin'o lele», cor bărbătesc de I. Vidu. 4. «Ce faci Ioană», cor mixt de G. Dima. 5. a) «Foia verde de moroh», cor bărbătesc de T. Popoviciu; b) «Lumea mea», cor bărbătesc de T. Popoviciu. 6. «Fost-ai lele», cor mixt de Musicescu. 7. «Uite mamă», cor bărbătesc de G. Dima. 8. «Stâncuta», cor mixt de Musicescu. 9. «Serenadă», cor bărbătesc de * 10. «Toaca», cor mixt de Ionescu.

De toată osânda e vrednică o știre ce o primim din Sebeșul-săsesc. Ni să împărtășește anume, că un proprietar român de frunte de pe «Valea-Murășului» și-a dat învoieala căsătoria ficei sale cu un neguțător ungur din Aiud. Ungurul însă a folosit prilejul pentru a despăi pe Româncă de naționalismul seu, și a trebuit să se declare și ea și părintii ei învoiți cu aceea, ca atât ea după căsătoria căt și fiu ce i-ar avea, să se ţie de legea reformată! — E foarte condamnabil că un părinte român să poate învoi la așa ceva!

Nuntă fără mire. S'a întemplat Dumineca trecută în Mesentea. Una din cele mai frumoase fete din comună era să se cunune. Să adunase la casa socrilor mari lume multă; mireasa era îmbrăcată alb ca un inger, cu sovonul căzând până jos și flori de mirt împodobindu-o. Să apropia timpul plecării la biserică și mirele nu mai sosea. De-odată vine un om și aduce socrului mare o scriere: mirele îi scria că numai așa vine din comuna vecină, dacă îi trimite 800 fl. anticipație din zestre. Părintele fetei avea numai 500 fl. la îndemâna. I-le-a trimis îndată împreună cu o scrisoare rugătoare să vie să nu le facă rușine casei! Dar' în curând omul a venit napoi cu scrisoarea, căci »mirele« temându-se că nu-i aduce banii și o să-i se întemple ceva, își perduse deja urmă!. Mireasa când i-sa spus nenorocirea a căzut jos amețită de durere și rușine, ear' după ce au putut-o reda la sine, și-a sfârșită toată haina de mireasă, a rupt mirtul de pe ea și l'a aruncat cu scârbă, și a început a vorbi aiurea, sârmana și-a perduț mintile!

Tinerimea română din Nădlac invită la Persecerea de vară, ce se va aranja la 15/27 August a. c., în sala dela casa comunală. Începutul la 8 ore seara. Venitul curat este destinat pentru un scop filantropic.

Jertfa inimii. O mișcătoare întemplantă a avut loc Marti în Pesta: O fată foarte frumoasă din St.-Pölten a venit la un hotel. Să chemea Mudra Hilda. A întrebăt de un pădurar F. Liedinger. L'a aflat. Locuia tot acolo. L'a întâlnit. Liedinger o cerceta din când în când, și servitorii auzau că fata vorbește plângând, când el e la dinsa. Marti seara la 8 ciasuri servitorii au auzit o detu-nătură în odacea setei. Au spart usa încuiată. Era târziu: să împușcăse în templă dreaptă, avea încă revolverul în mână... Pe masă erau mai multe scrisori adresate rudenilor. Când au ridicat, i-a căzut din sin o fotografie, pe dosul căreia era scris cu cerusa:

«Du kommt mit mir in ewiger Ruhe...»

(Tu vii cu mine în repausul de veci). Era fotografie lui Liedinger! Miercuri au înmormentat-o, simplu de tot, în un sicriu negru, pe frumoasa jertfă a inimii sale...

Grevă mare în Budapesta. Intre zidarii din Budapesta a erupt o grevă uriașă. 20.000 de zidari s-au pus în grevă. Dumineca trecută ei au ținut în Budapesta o adunare mare, în care au decis să sistez munca. In urmă acesteia toate lucrările dela noile clădiri au incetat. Greva a produs tulburări săngeroase. In toate districtele orașului să întemplieră bătăi între greviști și între cei ce urmează munca. Poliția pretutindenea a fost atacată, Stradele sunt adevărat câmp de răsboiu. Până acum sunt vre-o două sute de răniți și preste o sută greviști au fost arestați de poliție, însă greva totuși continuă!

Cărți nouă.

Un bun abecdar! D-nii înv. I. Moldovan, N. Stelu, I. Groșorean, P. Vancu și N. Boscau din Arad și giurul Aradului, au scos de sub tipar săptămâna trecută un nou abecedar românesc pentru școalele poporale, care este superior doar tuturor abcdarelor de până acum. Este întocmit în chip independent de modelele celor de până aci și așa frumos purcezând dela cunoscut la necunoscut, dela simplu la mai greu, că pare foarte ușor de introdus prin el pe copii în cetire și scriere. Costă 20 cr. și să poate avea dela «Tribuna Poporului» în Arad.

D-nii învățători să nu întârzie a face cunoștința nouului abecedar. Poate o să le căstige mai curând placerea decât cele folosite până acum.

„Manual pentru usul necroscopilor comunali” de Dr. Stefan Erdélyi, Dr. de filosofie, Dr. de medicină, Dr. de Chirurgie, magistru de obstetricie, profesor aprobat de higienă pentru școalele medii, medic al orașului Orăștie, medic al cercului sanitar din Bînțișeni, și dentist.

Volumul avisat de noi în Nr. 16 al «Revistei» din estan, că s'a pus sub tipar, manualul îndreptar pentru „inspectori de morți” (necroscopi) de prin comune, — a eșit deja de sub tipar la institutul tipografic „Minerva” din Orăștie.

Cuprinde pe 120 pagine toate îndrumările de cari are lipsă un necroscop comună, și la urmă sunt aduse și mustrele în ce chip și după cari forme ţinându-se, are necroscopul să-și facă înștiințările și atestatele ce le dă.

Recomandăm cu căldură »inspectoilor de morți» (necroscopii) români de prin comune, această cărtică, pe care dl Dr. St. Erdélyi, medic ce de 20 de ani stă în serviciu public, având mereu de lucru cu necroscopii comunali, și ca atare cunoscându-le toate trebuințele, a întocmit o așa ca ei să afle în ea îndrumare la orice lucru ce ar dori să-l ţie pentru slujba lor. Costă 2 coroane și se poate primi dela autor în Orăștie.

AMICITIE — DISTRACTIE

Lui Riga... Salut din patrie! Credeam că aflu liniste. Amară însăre! Eri m'am întâlnit cu Ea... Da! Am stat fată în fată cu aceea, pe care de ani de zile o jecam, înmormentată fiind în inimă mea. După despartire am alegat acasă, am scos poza „frumoase” cunoscute din orașul colos de peste mări și tări. Mi s'a părut că seamănă cu N.... În cap îmi viau ca vîțul unei cascade ce se prăvăle de pe o stâncă înaltă. Mă gândesc de ce nu-știi cum cu Tine? M'ai măngâia cu stropii Tăi!..

„Das treue Herz, das trostlos sich verzehrt Und still bescheiden nie gewagt, zu sprechen” —

— Schiller..

Verrieth mein blasses Angesicht
Dir nicht mein Liebeswehe?
Und willst du, dass der stolze Mund
Das Bettelwort gestehe?

O, dieser Mund ist viel zu stolz
Und kann nur küssen und scherzen;
Er spräche vielleicht ein höhnisches Wort,
Während ich sterbe vor Schmerzen.

Heine.

Lui Amicus II. Steaua vieții tale când se unește cu luceafărul? Marșul e cătră — sfîrșite! — Hoch.

FEL DE FEL

Îmbrățișate în Dunăre. Ce mai nouă! Două fete s'or fi scăldat în Dunăre și s'au îmbrățișat rîzetoare, jucându-se, poate gândi cineva. Dar' nu de asta e vorbă, ci de ceva cu totul tot mai trist. In 17 Aug. spre seară lume multă să primble pe »corzo« pe malul Dunării, în Pesta. Două dominoare bine îmbrăcate, tinere și frumoase, umblau singurătate și triste printre lume, că nu să afle cine să le însărească. De-odată ele s'au pogorât pe termul de jos, pentru încărcare, a Dunării. Aci au stat cătăva vremi la lumină electrică a lampelor, și au plâns, apoi cei de sus de pe term, spre marea lor spaimă, le-au văzut îmbrățișându-se nervos, desnădăjduit una pe alta și sărutându-se cu lacrimi în ochi, și de-odată, îmbrățișate, ele s'au aruncat amândouă în prăpastia valurilor apei, și nu le-a văzut mai mult nimeneal... O spaimă a cutremurat pe cei de pe termi. Au alergat după polițiști și ajutor, dar' era prea târziu: numai o pălărie de pae cu petele negre au mai putut afla, pe ele însă mai mult nul! Fetele sămănuau tare una cu alta. Poate erau surori și amarul vietii le-a impins în brațele morții. Si să ţine judecând după îmbrățișarea lor, că erau fete din casă înaltă, nu de rend!

— Ce-i cu tine frate? Pe zi ce merge și e nasul tot mai roșu.
— De asta, vezi, mă mir și eu, că pe credință, eu tot numai vin alb beau..

POSTA REDACȚIEI.

D-lui N. S. în H. Opul: „Şcoalele românești bănatene în secolul XVIII” se află numai la dîl Iuliu Viiu în B.-Com'os.

D-lui I. S. în M. Ideile depuse în articolu ar trebui prelucrate mai pe larg, doar' în mai mulți articoli, și atunci ar ești bine. Așa însă prea sună îngărmădite la un loc și nesistemate, aproape fără legătură. Binevoește a încerca.

Pentru redacție responsabil: Petru P. Barițiu.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului tipografic „Minerva”, societate pe acții în Orăștie sunt prin aceasta invitați în sensul §-lui 18 al statutelor la a

VII-a adunare generală ordinată,

care se va ținea în Orăștie la 30 Septembrie 1897 st. n. la 3 ore p. m. în localul institutului (Strada Berăriei) eventual la 15 Octombrie a. c. la casă să nu fie întrunit numărul acționarilor, sau lipsind reprezentarea voturilor la adunarea din 30 Septembrie a. c., recerute conform §-lui 24 din statutele societății.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

- Raportul direcționii despre activitatea institutului și despre rezultatul gestiunii anului din urmă.
- Raportul comitetului de supraveghere.
- Decisiunea asupra compturilor anuale.
- Decisiunea asupra profitului curat.
- Fixarea prețului marcelor de prezentă.
- Alegerea alor 3 membri în direcționie.
- Alegerea comitetului de supraveghere.
- Exmiterea alor doi acționari pentru verificarea procesului verbal, luat în adunarea generală.
- Eventuale propunerile făcute în sensul §-lui 28 din statutele societății.

Orăștie, în 30 August 1897 st. n.

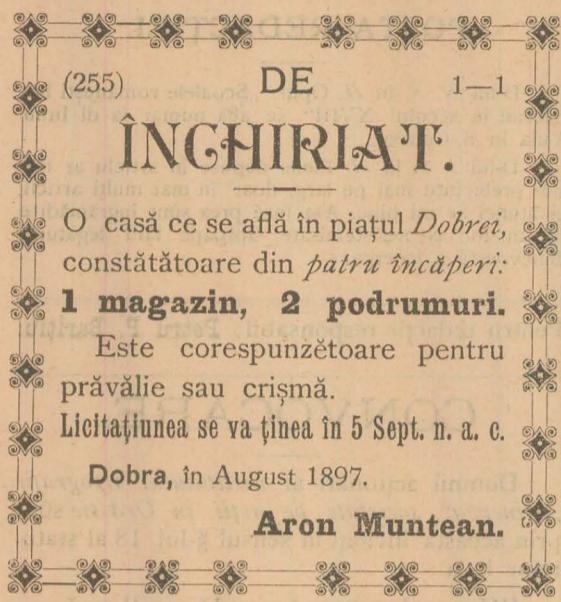
(257) 1—1

Direcționea.

În atenția părinților!

Cu ocazia unei începerii școalelor subscrise fac cunoscut părinților din giur, cari doresc ca copiii lor în timpul umbărării la școală să-și insușească și creștere bună și limba maghiară sau germană, că sunt aplicat a primă 3—4 băieți sau fete din familiile bune.

Observ, că în partea aceasta a orașului sunt mulți copii, cari umbără la școală și că școalele nu sunt departe de aci.

O casă ce se află în piatul Dobrei, constătoare din patru încăperi:

1 magazin, 2 podrumuri.

Este corespunzătoare pentru prăvălie sau crășmă.

Licitatiunea se va ține în 5 Sept. n. a. c.

Dobra, în August 1897.

Aron Muntean.

Sz. 7084—1897 (253) 1—1
bvghto

Arveresi hirdetmeny.

Alulirt birosagi végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhirré teszi, hogy a hátszegi kir. jbiroság 1897. évi 6806 számu végzése következtében Bontescu Mihály ügyvéd által képviselt Popovics Bucur javára Rozinszky László ellen 592 frt 39 kr. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 1200 frt becsült lóvakból álló ingoságok nyilvános árverésen eladtak.

Mely árverésnek a hátszegi kir. jbirosagnak 7084/897 sz. végzése folytán 592 frt 39 kr. tőke követelés, ennek 1897. évi február hó 4. napjától járó 5% kamatai és eddigi összesen 46 frtban birólag már megállapított költségek erejéig Demuson, Rozinszky László házánál leendő eszközösre 1897. évi szeptember hó 4. napjának délelőtt 9 órája határidőül kitüzetik és ahoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintet ingoságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108 §-a értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet igérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Hátszegen, 1897. évi aug. hó 23.
Baló Ödön, birói kikültöt.

Sz. 524—1897.
tkkvi.

Arveresi hirdetmeny.

A hátszegi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság a naláczvádi gör. keleti egyház, Bontescu Mihály ügyvéd által képviselt végrehajtónak Szelesán János (k. n. Nyegueszk Juliska) naláczvádi lakos végrehajtást szenevédő elleni ügyében közhirré teszi, hogy végrehajtónak 93 trt tőke, ennek 1874. évi május hó 5-ik napjától járó 6% kamatai 18 frt 77 kr. eddigi megállapított per és végrehajtási valamint a jelenlegi 8 frt és a még felmerülendő költségek iránti követelésének kielégítése végett valamint a csattakozott kir. kincstárnak a 42 sz. tjkben bekebelezett 77 frt 37 kr. és jár. kielégítése végett Szelesán János (kinek neje Nyegueszk Juliska) végrehajtást szenevédőnek a dévai kir. törvényszék (hátszegi kir. jbiroság) területéhez tartazó Naláczvád községi 24 számú tjkben A + 1 rend számu ingatlanból épület tulajdoni és térviznélvezeti jogát, a naláczvádi 25 sz. tjkben A + 2—6 rend számu ingatlanból 1/3 részt tevő jutaléket és a naláczvádi 42 sz. tjkben A + 1—7 rend szám alatt egész ingatlanait rendszámonkénti részletekben, az egyidejűleg kibocsátott árveresi feltételekben részletezett összesen 528 frtot tevő kikiáltási árban az 1897. évi szeptember hó 13-ik napján d. e. 10 órakor Naláczvád községenek előjárója házánál megtartandó nyilvános árverésen legtöbbet igérőnek esetleg a kikiáltási áron alul is elfogja adatni.

Árverezni szándékozók tartóznak bánnat pénzül az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírból a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak előzetes birói letétbe helyezést tanúsító szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételár fele részét az árverés jogerőre emelkedése napjától számítandó 30 nap alatt, a másik tele részét ugyanazon napjának számítandó 60 nap alatt az árverés napjától járó 6%

(249) 1—1

tkkvi.

kamataival, szabályszerű letéti kérvény mellett a hátszegi kir. adóhivatal mint birió letéti pénztárhoz befizetni. A bánpénz az utolsó részletbe fog beszámítatni.

A kir. jbiroság mint tkkvi hatóság.

Hátszegen, 1897. évi junius hó 14-én.

Savu, kir. albíró.

Sz. 1089—1897

(252) 1—1

bvghto

Arveresi hirdetmeny.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a dévai kir. járásbiróságának 1896. évi 9687 számu végzése folytán Dr. Böck Arnold szászvárosi ügyvéd által képviselt Lozsád és Vidéke községi hitelszövetkezet végrehajtató javára Solea Aron és Okolisan Aron végrehajtást szenevédettek ellen 100 trt tőke és járuléka erejéig elrendelt 1896. évi november hó 25 napján foganatosított kielégítési végrehajtás alkalmával birólag le- és felülfoglalt és 414 frt becsült gabona, takarmány, cseplögép, egy rosta, egy ló utáni szekér, egy ló és két ökörből álló ingóságok a 100 frt tőke ennek 1896. junius hó 9-től járó 6% kamatai és eddigi összesen 68 frt 43 krt tevő költségeknek felháztára a korábbi és későbbi foglatatók javára is nyilvános árverés után eladtak.

Mely árverésnek a dévai kir. jbnak 7095/1897 sz. kiküldését rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Tompán alpresek házánál leendő eszközösre 1897. év szeptember hó 2-ik napjának délelőtt 8 órája határidőül kitüzetik és ahoz venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintet ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet igérőnek becsáron alól is eladtatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Déván, 1897. évi aug. hó 17.

Rubner Antal,
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 3910—1896.
tkkvi.

(254) 1—1

Arveresi hirdetmeny.

A hátszegi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság Armean Ioszif alsószáláspataki lakos, Bontescu Mihály ügyvéd által képviselt végrehajtónak Ssakács Joszof a száláspataki lakós végrehajtást szenevédő elleni ügyében közhirré teszi, hogy végrehajtójának 25 frt tőke, ennek 1889. évi február hó 17-ik napjától járó 6% kamata 9 frt 29 kr. eddigi megállapított per és végrehajtási valamint a jelenlegi 9 frt 50 kr. és a még felmerülendő költségek iránti követelésének kielégítése végett Szakács Joszof végrehajtást szenevédőnek a dévai kir. törvényszék (puji kir. járásbiróság) területéhez tartazó Alsószáláspata községi 289 számu tjkben A + 1—3 rend számu egész ingatlanokat és az alsószáláspataki 2 sz. tjkben A + 3—5, 9 és 10 rend számu ingatlanokból 1/4 rész illetősséget rendszámonkénti részletekben az egyidejűleg kibocsátott árveresi feltételekben részletezett összesen 437 frtot levő kikiáltási árban az 1897. évi oktober hó 30-ik napján d. e. 10 órakor alsószáláspata községének előjárója házánál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet igérőnek esetleg a kikiáltási áron alul is el fogja adatni.

Árverezni szándékozók tartóznak bánnat pénzül az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírból a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak előzetes birói letétbe helyezését tanúsító szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételár fele részét az árverés jogerőre emelkedése napjától számítandó 30 nap alatt, a másik fele részét ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt, az árverés napjától járó 6% kamataival szabályszerű letéti kérvény mellett a hátszegi kir. adóhivatal mint birió letéti pénztárhoz befizetni. A bánpénz az utolsó részletbe fog beszámítatni.

A kir. jbiroság mint tkkvi hatóság. Hátszegen, 1897. junius hó 22-én

Savu, kir. albíró.

"Asociaționea de Consum în Faget".

CONVOCARE.

Domnii actionari ai «Asociaționei de Consum în Faget», sunt prin aceasta invitați în sensul §-lui 25 din statutele asociaționei la

I-a adunare generală ordinată,

care se va ține în Faget la 10 Septembrie st. n. 1897. după amiază la 2 1/2 ore în localul asociaționei.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

- Raportul direcționei despre activitatea asociaționei și despre rezultatul gestiunei anului I.
- Raportul comitetului de supraveghiere.
- Decisiunea compturilor anuale și darea absolvitorului.
- Decisiunea asupra împărțirii profitului curat realizat în I-ul an de gestiune.
- Alegerea a 2 membri în direcționie.
- Alegerea comitetului de supraveghiere, conform §-lui 47 din statutele asociaționei.
- Fixarea marcelor de prezență membrilor în direcționie și comitetului de supraveghiere.
- Schimbarea firmei în societate pe acțiuni și modificarea statutelor.
- Înmulțirea capitalului social.
- Eventuale propunerile făcute în sensul §-lui 37 lit. i) din statutele asociaționei.
- Exmiterea alor doi acționari pentru verificarea procesului verbal luat în adunarea generală.

Faget, în 21 August 1897.

Direcționea.

Active.

	fl.	cr.
Cassa în număr	1.124	70
Inventarul Marfei	40.090	05
Casele Asociaționei	17.186	—
Spese de fondare	1739 fl. 21 cr.	
după amortisare de 20%	347 fl. 84 cr.	
Mobilier	5557 fl. 88 cr.	
după amortisare de 10%	555 fl. 79 cr.	
Debitori	5.002	09
	11.888	09
	76.682	30

Contul Bilanț.

	fl.	cr.
Capital social	21.530	—
Conto-Curent	27.534	87
Creditori	22.218	59
Profit curat	5.398	84
	76.682	30

Pasive.

Esite.

	fl.	cr.
Interese de Conto-Curent	2.327	91
Chirie	12	—
Contribuție	291	76
Salariu	7.354	01
Spese	1.693	54
Porto	136	11
Amortisare:		
din spese de fondare	347 fl. 84 cr.	
din Mobilier	555 fl. 79 cr.	
Profit curat	5.398	84
	18.117	80

Contul Profitului și al Perderilor.

	fl.	cr.
Venit dela Marfa	18.117	80
Beuturi spirituoase		
Trafică		